

havde derfor ønsket en enkel brødkornsordning med bygnoteringen som basispris plus et vist beløb for alt brødkorn, der afleveredes.

En sådan enkel ordning ville fremme brødkornsdyrkningen, betyde store besparelser i administrationen og give bedre betingelser for modtagning og oplagring af kornet. Mindretallet har imidlertid ikke kunnet opnå tilslutning til disse synspunkter, og ordningen, der gennemføres, betyder et stort bidrag fra landbruget til brødprisernes nedsættelse for befolkningen. I løbet af det sidste år er omkostningerne ved korndyrkning steget 12,6 pct., som der kun delvis gives dækning for.

Sammenlignet med sidste år indeholder kornlovsforslaget dog væsentlige forbedringer. Afleveringskvantummet er nedsat, afregningsbestemmelsen vedrørende kvalitet blevet rimeligere og en sikring indsat for ombytningskornets kvalitet.

Disse forhold bevirker, at kornloven, hvor tyngende den end er, dog bliver mindre urimelig overfor landbruget end sidste års kornlov.

Et andet mindretal (Oluf Pedersen) udtaler: Det blev i sidste rigsdagssamling oplyst, at med en kornpris af 70 kr. pr. td. ville tilskudsordningen for rugbrød koste skatteyderne 92 mill. kr., når den nuværende pris på rugbrød skulle opretholdes.

Det er oplyst, at hvis den foreslåede kornlov gennemførtes uforandret med en pris af 54 kr. for brødkorn, så vil det for opretholdelse af samme rugbrødspris koste skatteyderne 104 mill. kr. Det vil sige, at trods kornordningens lavere pris er skatteydernes udgift for at bibeholde en rugbrødspris på 117 øre for et 4 kg rugbrød steget.

Mindretallet må fraråde vedtagelse af en kornlov.

Derudover finder mindretallet anledning til at gøre opmærksom på, at det forekommer besynderligt, at man fra regeringen havde foreslået en stigning i brødkornsprisen fra 50 kr. pr. 100 kg i fjor til 54 kr. i det forelagte lovforslag.

Siden i fjor er verdensmarkedets pris faldet, og der ventes yderligere nedgang. Virkningerne af en højere kornpris vil være højere ejendomspriser, og hvis der kommer det ventede prisfald, kan resultatet af lovens gennemførelse blive, at staten skal sikre en pris udover den, som det vil blive muligt at købe korn til andetsteds.

Det er mindretallets opfattelse, at kornordningen har bevirket en højere pris for det korn, som ikke falder ind under afleveringen. Og meget tyder på, at den høje pris fremkommer ved, at udenlandsk korn holdes ude. Der henvises således til, at foderhavre fra 2. januar 1952 til 23. maj 1952 faldt fra 68 kr. til 49 kr. pr. td., altså med 19 kr., fordi markedet var tilført tilstrækkelige mængder, medens byg i samme tid kun faldt fra 69 kr. 75 øre til 59 kr. 75 øre pr. td., altså med 10 kr.

Mindretallet anser en kornordning for skadelig, bl. a. fordi den griber ind i det enkelte landbrugs driftsform, men skal vi have en kornlov, vil det være uforsvarligt at yde garanti for en så høj kornpris som foreslået. Derfor støttede mindretallet det fra anden side fremsatte forslag om uforandret pris på brødkorn.

Ændringsforslag.

Af landbrugsministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Oluf Pedersen og Hans Pinstrup):

Til § 1.

1) I stk. 1, b, ændres 1. kolonne i ligningsskalaen, der nu lyder således: „300 kg, 350 -, 375 -, 400 -, 450 -, 625 -, 725 -, 750 -“, til at lyde således: „285 kg, 330 -, 355 -, 380 -, 425 -, 590 -, 685 -, 715 -“.

I stk. 1, c, ændres „300 kg“ til: „285 kg“.

2) I stk. 2 erstattes sidste punktum af følgende:

„Grundværdien af skove, plantager, erhvervsmæssigt drevne frugtplantager, hede- og klitarealer, søer og ålegårdsrettigheder samt grundværdier udover 1 300 kr. pr. ha (byggegrundsværdier o. lign.) medtages dog